

TABULKA KOMENTÁŘŮ PRO ODBORNOU SMĚRNICI Č.5

TESTOVÁNÍ POSTAČITELNOSTI REZERV NEŽIVOTNÍHO POJIŠTĚNÍ

Schváleno Výborem České společnosti aktuárů dne 14.11.2016 s účinností od 1.1.2017.
Zároveň k tomuto datu nahrazuje původní směrnici č.5.

OBSAH

Odborná směrnice č.5 1

1. Úvod
2. Obecné principy
3. Předmět testování
4. Účetní hodnota pojistných závazků
5. Odhad budoucích peněžních toků
6. Homogenita a segmentace
7. Hranice smluv
8. Zajištění
9. Diskontování
10. Předpoklady
11. Frekvence testování
12. Zjednodušení
13. Definice postačitelnosti a kroky při nepostačitelnosti
14. Požadavky na dokumentaci
15. Legislativa

oddíl	Text směrnice	Legislativní podklad	Vysvětlení –odůvodnění (důvodová zpráva)	Komentář
1.	<p>Úvod</p> <p>Účelem této směrnice je poskytnout aktuárům postup pro posouzení, zda výše účetních technických rezerv je postačitelná ke splnění závazků pojišťovny vyplývajících ze smluv neživotního pojištění a aktivního zajištění („postačitelnost“). Směrnice je aktualizací předchozí směrnice ČSpA č.5, platné od roku 2005.</p> <p>Směrnice je závazná pro plné členy České společnosti aktuárů (dále jen „aktuáry“).</p>	<p>Vnitřně vůči ČSpA a přes SAP1 (1.43) se to vztahuje na celý tým obsahující plného člena</p>	<p>Odkaz na předchozí směrnici je uveden kvůli kontinuitě. IFRS 4 uvádí, že pokud pojistitel použije test přiměřenosti závazků, který splňuje určené minimální požadavky, IFRS 4 neukládá další požadavky.</p>	<p>Důvody vzniku</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) IFRS – test postačitelnosti 2) lokální definice postačitelnosti

2. Obecné principy

Směrnice respektuje požadavky na test postačitelnosti dle mezinárodního účetního standardu IFRS 4 pro pojistné smlouvy §15-19. Zároveň bere v úvahu požadavek vyhlášky [2] na dostatečnost výše technických rezerv a požadavek zákona o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla.	Požadavek na výši pojistného - viz [4] §3b. Požadavek na rezervy viz[2] §28	Z toho, že je uveden požadavek vyhlášky [2], plyne, že jde o technické rezervy definované tam, nikoliv o technické rezervy podle Solventnosti II, resp. zákona o pojišťovnictví	.
Směrnice vychází z, a dále rozvíjí zásady standardu IAS 37, který požaduje, aby společnost při stanovení výše rezervy:			
a) vzala v úvahu veškerá související rizika a nejistoty, aniž by vytvořila rezervu v nadměrné výši,	IAS37 – chapter Measurement/ Risks and uncertainties		
b) upravila závazek s použitím diskontní sazby odpovídající aktuálnímu tržnímu ocenění hodnoty peněz,	IAS37 – chapter Measurement/ Present value		
c) vzala v úvahu budoucí interní i externí události, například legislativní změny, pokud existují dostatečně objektivní důkazy jejich uskutečnění.	IAS37 – chapter Measurement/ Future events		
Směrnice respektuje požadavky mezinárodních účetních standardů, aby test postačitelnosti technických rezerv neživotního pojištění byl proveden na základě aktuálních odhadů veškerých budoucích peněžních toků z pojistných smluv.	IFRS 4 §15, 16		
Směrnice vykládá test postačitelnosti jako aktuárskou službu dle SAP1 [7].	SAP 1 (2.3)		
Tato směrnice se pro zajistitele aplikuje obdobně jako pro pojistitele.			Zajistné závazky plynoucí z aktivního zajištění jsou součástí testu.

3. Předmět testování			
<p>Předmětem testování je posouzení postačitelnosti technických rezerv na pokrytí příslušných budoucích peněžních toků.</p> <p>Test porovnává účetní hodnotu pojistných závazků (A) s odhadem současné hodnoty budoucích peněžních toků plynoucí z uzavřených pojistných smluv (B).</p>	IFRS 4 14a		Do testování se zahrnuje i rezerva na hrozící ztráty.
<p>DEFINICE A:</p> <p>Za účetní hodnotu pojistných závazků je považován součet technických rezerv neživotního pojištění, viz bod 4 této směrnice.</p>	IFRS 4 čl.15, IFRS 4 čl.14a		IFRS 4, bod 15 požaduje testování „uznaných pojistných závazků“.
<p>DEFINICE B:</p> <p>Odhad současné hodnoty budoucích peněžních toků zahrnuje všechny peněžní toky související s dosud uzavřenými pojistnými smlouvami, viz bod 5 této směrnice.</p>	IFRS 4 čl.15, IFRS 4 čl.16a, IFRS 4 čl.17b, IFRS 4 čl.20 SII, L2		

4. Účetní hodnota pojistných závazků			
Účetní hodnota pojistných závazků představuje součet následujících typů technických rezerv:			Zde definujeme pojem „typ technických rezerv“, později používaný v textu směrnice
a) Rezervy na pojistná plnění nevyřízených pojistných událostí („škodní rezervy“) tj. rezervy na nahlášené, ale nezlikvidované pojistné události (rezerva RBNS) a rezervy na vzniklé, ale nenahlášené pojistné události (rezerva IBNR), včetně části rezervy na náklady spojené s likvidací pojistných událostí		Rezervy poskytující zdroje ke krytí závazků pojistných událostí vzniklých v minulosti (a všech souvisejících toků).	Testují se závazky podle IFRS 4, tj. i rezervy na pojistná plnění. V případě, že vyjde nepostačitelnost na škodní rezervě, tak je možné nedostatečnost doúčtovat do škodních rezerv.
Rezervy vztahující se k budoucím událostem („rezervy pojistného“), zahrnující rezervy na nezasloužené pojistné a rezervy na hrozící ztráty)		Rezervy poskytující zdroje ke krytí pojistných událostí (a všech souvisejících toků), které teprve vzniknou.	Účtuje-li společnost podle CAS pak i Rezerva na hrozící ztráty je zdrojem krytí závazků. Není vyloučeno, aby metodika tvorby Rezervy na hrozící ztráty se řídila shodným odhadem budoucích peněžních toků, který je použit v testu postačitelnosti.
b) Ostatní technické rezervy, jako například Rezerva na bonusy a slevy či Rezerva na závazky Kanceláře.			
Součet výše uvedených rezerv je následně snížen o časové rozlišení pořizovacích nákladů.			
Ostatní technické závazky neživotního pojištění jsou v testu posouzeny alespoň kvalitativně, nevyžaduje-li jejich významnost (materialita) jinak.			
Technické rezervy kryjící závazky, které neexistují k rozhodnému datu, nejsou předmětem testování.			Vyrovňovací rezerva není zdrojem ke krytí závazků v testu postačitelnosti

5. Odhad budoucích peněžních toků

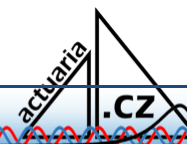
Tato směrnice nepředkládá vyčerpávající návod na stanovení odhadu budoucích peněžních toků postačitelnosti rezerv, ale poskytuje zásady a doporučení, které by měly být v testu zohledněny.

Jako odhad budoucích peněžních toků pro účely této směrnice se použije součet současných hodnot projektovaných peněžních toků z dosud uzavřených pojistných smluv. Jedná se zejména o toky:

a) budoucího pojistného nad rámec rezervy na nezasloužené pojistné, které přísluší uzavřeným pojistným smlouvám až do hranice pojistné smlouvy uvedené v bodu 7 této směrnice („nepředepsané zavázané pojistné“);

Příklad - Jeli uzavřena na počátku listopadu roční smlouva s kvartálním předepisováním pojistného, pak při pro rata temporis způsobu zasluhování pojistného je v rezervě na nezasloužené pojistné pouze jedno měsíční pojistné, ačkoliv do konce pojistného období zbývá ještě 10 měsíců. Nemá-li pojišťovna jednostranné právo ukončit smlouvu či změnit pojistné dříve než na konci pojistného období, pak je nutné zahrnout do testu postačitelnosti nejen rezervu na nezasloužené pojistné ale i další (v tomto případě 3) splátky pojistného do konce

Alternativně: předepsaného pojistného příslušného stávajícímu pojistnému kmeni od data, ke kterému je prováděno testování do hranice kontraktu Novela vyhlášky 502/2002 uvádí cca takto: „splátané pojistné vyplývající ze smluv uzavřených před skončením účetního období“ Obdobná formulace je v překladu evropské směrnice o účetních závěrkách pojišťoven (91/674/EHS).

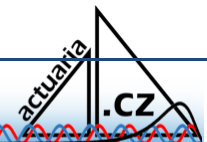
		pojistného období a k nim odpovídající náklady a škodní zatížení.	
b)	pojistného plnění		
c)	regresů pojistného plnění		
d)	budoucích počátečních (např. provize související s nepředepsaným závazným pojistným), správních, likvidačních a dalších souvisejících nákladů	Jsou-li ziskatelské náklady vypláceny v souladu se způsobem předepisování, pak v případě zmíněné kvartálně předepisované roční smlouvy jsou odložené ziskatelské náklady vytvořené pouze pro část závazku krytou rezervou na nezasloužené pojistné a pro zbylé tři splátky je nutno zahrnout ziskatelské náklady do projekce toků.	
e)	odvodů či příspěvků	Zahrnuje příspěvky do Fondu zábrany škod, příspěvky na provoz ČKP, nezahrnuje korporátní daň.	Náklady na příspěvky do Fondu zábrany škod je také nutné odlišit podle zaplacenosti/předepsanosti pojistného, tak aby jejich zahrnutí časově i věcně souhlasilo s nezaslouženým či nepředepsaným pojistným.
f)	bonifikací plynoucích z pojistných smluv		
V případě toků pojistného plnění, regresů a nákladů je nutné odlišit, zdali se vztahují ke		Nutné oddělovat toky, které mají být pokryté ze	

škodním událostem již vzniklým nebo ke škodním událostem budoucím, plynoucích ze současných smluv dle hranice definice kontraktu, viz bod 7.		škodních rezerv od toků krytých rezervami pojistného.	
Toky související s pasivním zajištěním nejsou v tomto testu brány v úvahu, viz též bod 8.			
Pro stanovení finančních toků se použijí vhodné statisticko-pojistné metody. Při volbě metody by měla být posouzena její adekvátnost a stálost.			
Odhad budoucích peněžních toků nemůže být nižší než střední hodnota těchto toků, očekávaná na základě reálných předpokladů. Odhad toků by zároveň měl být v souladu s rizikovým apetitem společnosti.			Příklady možného zohlednění rizikové přírážky nad střední hodnotu: <ol style="list-style-type: none"> 1) podle nákladů na kapitál, 2) podle četnosti výskytu nedostatečnosti rezerv (dle kvantilu rozdělení rezerv)
Pokud společnost explicitně zvolí nějakou vyšší mez než střední hodnotu, uvede toto aktuár v dokumentaci testu postačitelnosti. Zároveň vždy uvede případné změny zvolené meze oproti předchozím testům včetně jejich odůvodnění.			Volba vyššího kvantilu nebo rizikové přírážky by měla být v testu zdokumentována.

6. Homogenita a segmentace

<p>Tato směrnice definuje tři požadované úrovně segmentace</p>			
<p>a) Segmentace pro vyhodnocení postačitelnosti</p> <p>O segmentaci pojistného kmene pro ověřování postačitelnosti IFRS uvádí, že test má být prováděn na souborech smluv vystavených obdobným rizikům a spravovaným jako jediné portfolio. V rámci tohoto kritéria si společnost může zvolit přesnou definici segmentů, na jejichž úrovni vyhodnocuje (ne)postačitelnost rezerv. Společnost pokračuje v segmentaci používané ve stávajícím testování, pokud nemá závažný důvod k její změně. Změna segmentace je většinou považována za změnu účetní metody.</p>	<p>IFRS 4 odst. 18</p>		<p>Na úrovni těchto segmentů se na základě testu rozhoduje o (ne)potřebě navýšení technických rezerv.</p> <p>Posuzování povinného ručení jako samostatného segmentu je vhodné vzhledem k §3b (1) zákona č. 168/1999 Sb. (postačitelnost pojistného v povinném ručení). Pokud by povinné ručení v testu postačitelnosti rezerv neživotního pojištění nebylo posuzováno samostatně je potřeba zvážit zabezpečení dostatečného prokazování postačitelnosti pojistného v povinném ručení</p>
<p>b) Segmentace pro výpočet očekávané hodnoty finančních toků (výpočetní segmenty)</p> <p>Pro výpočet očekávané hodnoty budoucích finančních toků by měly být závazky rozděleny do výpočetních segmentů tak, aby je bylo možné považovat za homogenní a zároveň umožňovaly provádět robustní odhady. Z důvodu zajištění homogenity chování segmentu i adekvátnosti použitých metod výpočtu by testovací segmenty měly být v případě vhodnosti rozděleny dle následujících až tří kritérií:</p> <ul style="list-style-type: none"> • segmentace dle typu rezervy (zejména škodní rezerva, rezerva pojistného) 			

<ul style="list-style-type: none"> segmentace dle homogenity pojištěných rizik segmentace dle typu škod (normální škody, velké jednotlivé škody, katastrofické škodní události, rentové škody) <p>Vyžaduje-li to chování jednotlivých závazků, pak se výpočetní skupiny rizik mohou lišit pro jednotlivé typy rezerv. Je-li některá nemateriální skupina rizik nedostatečná pro použití pojistně-matematických metod, pak je nutné použít aktuárský úsudek pro posouzení postačitelnosti rezerv.</p>			
<p>c) Segmentace zobrazení výsledků pro účely dokumentace (výsledkové segmenty)</p> <p>Aktuár si může sám zvolit detail vykazování výsledků testu postačitelnosti. Doporučeným minimem je rozdělení dle typů rezerv a na pojistná odvětví. Zvolený detail by aktuár neměl měnit, nemá-li k tomu závažný důvod.</p>	<p>[4] pro rezervu na pojistné MTPL,</p>		<p>Segmentací je zde myšlen detail zobrazení výsledků v dokumentaci testu, nikoliv zaúčtování výsledků.</p> <p>Pojistná odvětví mohou být dělena například dle technické specifikace Solventnosti II nebo dle interního členění.</p>
<p>Segmenty pro vyhodnocení postačitelnosti, výpočetní segmenty a segmenty vykazování se nutně nemusí shodovat.</p>			

7. Hranice smluv

V testu postačitelnosti se berou v úvahu očekávané peněžní toky ze stávajících pojistných smluv související se závazky a pohledávkami, které vzniknou během pojistného období až do hranice smlouvy definované níže. Zároveň se berou v úvahu v budoucnu očekávané peněžní toky související se závazky a pohledávkami, které již vznikly na stávajících a minulých pojistných smlouvách.

Hranicí smlouvy se zpravidla rozumí hranice blíže specifikovaná v [3]. Pokud toto určení hranice není v souladu s účetní praxí pojišťovny a aktuár zvolí jinou specifikaci hranice smlouvy, je třeba její přesnou definici zdokumentovat, včetně prokázání konsistence zvoleného přístupu s účtováním výnosů a nákladů z pojistných smluv.

[3] §58 =>
Delegated acts
(Solventnost II),
článek 18

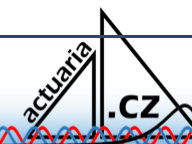
Vyhláška, příloha 4.B a §16 odst. 8 předepisuje, že rezerva na hrozící ztráty musí pokrýt veškeré nároky a výdaje spojené s platnými pojistnými smlouvami překračující výši rezerv na nezasloužené pojistné a nepředepsaného zavázaného pojistného vyplývající z těchto smluv.

Rozumíme, že „nepředepsaný zavázaným pojistným“ bylo myšleno pojistné v budoucnu předepsané (tzn. dosud neodražené v rezervě na nezasloužené pojistné) příslušející stávajícím smlouvám. Toto pojistné je nutno zahrnout, protože ze závazku není možné se jednostranně vyvázat.

<p>8. Zajištění</p>	<p>Test postačitelnosti se v základní podobě vždy provádí na hrubé výši technických rezerv a peněžní toky související s pasivním zajištěním nejsou v tomto testu brány v úvahu. V souladu se standardem [5] vzhledem k oddělenému účtování zajištých aktiv není otázka zajištění primárně předmětem testování postačitelnosti technických rezerv (tzn. zaúčtovaných závazků).</p> <p>Mezinárodní účetní standardy nad rámec testu postačitelnosti technických rezerv předepisují test snížení hodnoty zajištých aktiv („impairment test“). Dále je možné vliv zajištění zohlednit formou doplňkového testu postačitelnosti na základě rezerv a peněžních toků po vlivu zajištění, či kvalitativním zhodnocením vhodnosti struktury zajištých programů.</p>	<p>IFRS 4 (§17 a § 20)</p>		
<p>9. Diskontování</p>	<p>Při projekci budoucích peněžních toků se pro účely diskontování při stanovení současné hodnoty těchto budoucích finančních toků doporučuje použití bezrizikové úrokové míry. V případě použití jiné úrokové míry by tato neměla převyšovat očekávanou míru výnosů z portfolia aktiv kryjících příslušné závazky, a to včetně zohlednění rizika selhání protistran.</p> <p>Pokud není diskontování použito, je nutno dokázat, že se tím odhad ocitá na bezpečné straně.</p>			<p>Aktuár by s v případě použití jiné úrokové míry měl vyjádřit i ke sladění durace testovaných závazků a podkladových aktiv.</p>

10. Předpoklady

Při odhadu budoucích peněžních toků se užívají zpravidla metody uvedené v příslušných interních směrnících pro tvorbu technických rezerv pojišťovny při účetní závěrce na konci účetního období. Přitom je zejména nutné dohlédnout, aby užití početní podklady odpovídaly nejlepší predikci budoucího vývoje škod. Při testování musí být zohledněny:			
<ul style="list-style-type: none"> • reálný odhad budoucích škodních nároků 			
<ul style="list-style-type: none"> • veškeré náklady spojené s existujícím portfoliem za předpokladu pokračování společnosti v podnikání (going concern) a to jak relevantní ziskatelské, tak administrativní i likvidační náklady 			
<ul style="list-style-type: none"> • budoucí inflace škodních nároků 			Včetně nákladů a nákladové inflace
<ul style="list-style-type: none"> • schválené legislativní změny relevantní pro výpočet výše závazků Aktuár by dále měl v testu zvážit:			
<ul style="list-style-type: none"> • trendy vývoje škodovosti (trendy ve frekvenci i průměrné škodě) 			
<ul style="list-style-type: none"> • změny ve struktuře portfolia 			
<ul style="list-style-type: none"> • možnou odlišnost chování nového obchodu a obnovených smluv 			
<ul style="list-style-type: none"> • sezónnost škod 			

<ul style="list-style-type: none"> • existenci rozdílných předpokladů pro odhad závazků z předepsaného a nepředepsaného pojistného (například v ziskatelských nákladech či příspěvcích do Fondu zábrany škod). 			
<ul style="list-style-type: none"> • sezónnost předpokladů pro katastrofické škody 			
<ul style="list-style-type: none"> • vliv storen uvnitř pojistného období na reálnou hodnotu finančních přítoků 			
<ul style="list-style-type: none"> • odlišnost chování rentových škod, extrémních a katastrofických škod od škod běžných 			
<ul style="list-style-type: none"> • dopady připravovaných legislativních změn 			

11.	Frekvence testování Jak vyplývá z [2], výše technických rezerv musí být v každém okamžiku dostatečná do té míry, aby společnost byla schopna dostát svým závazkům, které vyplývají z pojistných smluv a které lze rozumně předpokládat. Zákon ani související vyhlášky takto vymezenou postačitelnost rezerv podrobněji neupravují. Test postačitelnosti se provádí vždy minimálně jednou ročně k okamžiku roční účetní závěrky. V případě provádění testu k jinému datu než k datu roční účetní závěrky je nutné adekvátně zohlednit případné metodické rozdíly vyplývající z neukončeného účetního období.	Novela 502/2002 sb.: § 28	Požadavek provádění testu postačitelnosti rezerv souvisí v ročním účetním cyklem. V případě kratších účetních cyklů je vhodné tento test dělat častěji.	Je nutno vnímat rozdíl mezi celým účetním obdobím a jeho rozpady na kratší úseky z důvodu monitoringu/reportingu výsledků.
12.	Zjednodušení Tato směrnice připouští zjednodušení dvojího typu. V prvním případě se jedná o zjednodušení pro výpočetní segmenty s relativně malými objemy závazků či s objektivními nedostatky v datech, na kterých není rozumné samostatně aplikovat pojistně-matematické metody. V těchto případech lze například zvolit méně podrobnou segmentaci, než je vyžadováno v bodě 6b, a tak například na úkor relativně malé ztráty homogenity sloučit tyto segmenty s jinými. V těchto případech lze použít i jiný aktuárský úsudek k posouzení přiměřenosti. Při takovémto zjednodušení by měl aktuár odhadnout a zdokumentovat jeho dopad. Druhým typem zjednodušení je případ, kdy prokazatelně opatrné zjednodušení dokazuje postačitelnost rezervy. V tomto případě je možné takovéto zjednodušení použít bez nutného vyčíslení jeho dopadu.	Mezinárodní směrnice aktuárů – podklad pro zjednodušení IAN 6 (bod 4.1.4)	Třetí odstavec: není třeba přesně vyčíslit „best estimate“, pokud i při zřejmě opatrném odhadu je výsledek LATu 0	Objektivním nedostatkem v datech je například krátká historie odvětví v pojišťovně, nikoliv však nízká datová kvalita. Zjednodušení z důvodu objektivního nedostatku dat se může týkat i například nemateriální rezervy na prémie a slevy či ojedinelých rent z obecné odpovědnosti a podobných případů, kdy nelze rozumně aplikovat statisticko-pojistné metody. Použití aktuárského úsudku vždy vyžaduje jeho zdůvodnění.

13. Definice postačitelnosti a kroky při nepostačitelnosti

Účetní neživotní technické rezervy jsou v daném segmentu (viz bod 6a) z definice nepostačitelné, pokud je účetní hodnota pojistných závazků v tomto segmentu (definice A v bodě 3) nižší, nežli odhad budoucích peněžních toků plynoucí z uzavřených pojistných smluv v tomto segmentu (definice B v bodě 3)

Postačitelnost stačí vyhodnocovat souhrnně na segmentech definovaných v bodě 6a), ačkoliv detail zobrazení výsledků pro účely dokumentace může být dle bodu 6c) této směrnice vyšší.

V případě, že test prokáže nepostačitelnost účetních rezerv vzhledem k očekávaným peněžním tokům na úrovni jednoho nebo více segmentů definovaných v bodě 6a), je aktuár povinen upozornit společnost a navrhnout opatření v návaznosti na toto zjištění (např. navýšení rezerv, tvorba jiné rezervy, snížení časového rozlišení pořizovacích nákladů) v souladu s účetní politikou společnosti.

V případě, že nepostačitelnost vychází pouze na úrovni dílčích výpočetních segmentů, jedná se o závažné zjištění, které by mělo být součástí zprávy o testu postačitelnosti rezerv (viz bod 14).

Je-li výsledkem testu postačitelnost rezerv, nedochází ke snížení neživotních technických rezerv.

Článek 4 SAP1 – komunikace aktuára

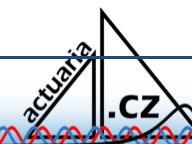
Nepostačitelnost má tedy dopad do účetnictví pouze tehdy, pokud se prokážou rezervy nedostatečné jako celek.

Kritéria (segmentace dle 6a a rizikovitost odhadu peněžních toků dle bodu 5) by měl být dána předem.

Může být užitečné v účetním manuálu společnosti dopředu uvést „akce“ pro případ nepostačitelnosti.

14. Požadavky na dokumentaci

Výsledkem testu by měla být písemná zpráva obsahující výrok o (ne)postačitelnosti rezerv, dokumentaci výsledků a způsobu jejich testování. Dokumentace by měla být v souladu s článkem 4 v SAP 1 [7].	Vychází i z SAP1, 4čl. Komunikace aktuára		
Součástí dokumentace výsledků testu by mělo být:			Příprava, kontrola a odevzdání testu a jeho dokumentace by měly proběhnout v souladu s principy řídicího kontrolního systému společnosti. Společnost je zadavatelem testu ve smyslu SAP1.
a) vyjádření ke všem závažným zjištěním v průběhu testování,			
b) kvalitativní zhodnocení výpočetního modelu pro testování postačitelnosti a jeho rizik,			
c) zhodnocení platnosti předpokladů (bod 10) včetně citlivosti výsledku (postačitelnost ano/ne) na jejich změnu	Například vliv diskontování		
d) způsob alokace nákladů,			
e) použitá zjednodušení (bod 12),			SAP1 požaduje dokumentaci aktuárského úsudku
f) vyjádření k riziku latentních událostí (ENID),			
g) zhodnocení datové kvality.			

<p>Metodika testu by měla být zdokumentována v písemné formě, a to včetně:</p>			<p>Odkaz na předpoklad existence interní směrnice a ŘKS.</p> <p>Dokumentací se rozumí jednak předpis, podle kterého je třeba postupovat a jednak i dokumentace provedení jednotlivého testu.</p>
<p>a) metodiky odhadu hodnoty budoucích peněžních toků (bod 5) použitého v testu (tzn. včetně případné rizikové přírážky, je-li v odhadu obsažena), včetně zvolené segmentace pro výpočet (6a)</p>			
<p>b) způsobu stanovení předpokladů (10)</p>			
<p>c) kritéria vyhodnocení postačitelnosti, včetně segmentace použité v tomto vyhodnocení</p>			
<p>d) postupu, který byl případně uplatněn k odstranění nepostačitelnosti rezerv, včetně metod určení výše rozpuštění odložených pořizovacích nákladů či výše dotvářené rezervy vyrovnávající tuto nepostačitelnost,</p>			
<p>e) včetně popisu provedených změn metodiky testu.</p>			
<p>Každý vykonavatel testu postačitelnosti rezerv by se měl vyjádřit, zdali test vykonal v souladu s touto směrnicí, a případné odchylky od směrnice je povinen popsat v kvalitativní části testu.</p>			

15. Legislativa

[1] Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o účetnictví“)			
[2] Vyhláška č. 502/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou pojišťovnami			
[3] Zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojišťovnictví“)			
[4] Zákon č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o povinném ručení“)			
[5] International Financial Reporting Standard 4, vydaný International Accounting Standards Board („IFRS 4“)			
[6] International Accounting Standard 37, vydaný International Accounting Standards Board („IAS 37“)			
[6] Standard aktuárské praxe 1 (SAP1)			